

Kamers met Aandacht

Huisgenoot

jouw huis | hun thuis

“Elke plek is er een!”

Wethouder Dennis de Vries

**“We wilden iets betekenen
voor jongeren.”**

Hospita Janny

“Geen jongere zonder thuis.”

Bianca, oprichter
Kamers met Aandacht

Huisgenoot - 2e editie

Dit Huisgenoot magazine is een uitgave van:
Stichting Kamers met Aandacht
 Hoofdveste 10, 3992 DT Houten
 info@kamersmetaandacht.nl
 www.kamersmetaandacht.nl

Concept:

Bianca Groenewegen
 Catelijne van der Meer

Met dank aan:

Onze hospita's van Kamers met Aandacht
 Bianca van der Neut
 Dennis de Vries
 Hannah van Nordennen
 Jabca Bakker
 Janny Zwart
 Lydia van Maurik
 Marjolein Buurman
 Marjolein van Lemmen
 Miranda van der Deijl
 Mirjam van der Hoek

Beelden:

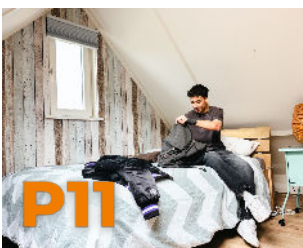
Amaury Miller
 By Luna Concepts - o.a. coverfoto
 Kim van de Wetering
 Jabca Bakker
 Jeroen Berends
 Gerrit Davelaar
 Canva stockfoto's
 Gemeente Utrecht
 Archief Kamers met Aandacht

Vormgeving en lay-out:

Claire den Boer

Drukker:

Libertas Pascal, Utrecht

Kamers met Aandacht

- 3** Voorwoord
- 4** 'Elke plek is er één'
Dennis de Vries
- 7** Hoe is het nu met...
- 8** Boerderij met Aandacht
- 11** Elke kamer kan een Kamer met Aandacht worden
- 12** De stichting groeit en bloeit
- 14** Veel aandacht voor de juiste match
- 17** Ervaringen van hospita's
- 18** Voor wie zoeken wij?
- 20** Samenwerking met wooncorporaties
- 22** Maak hospitaverhuur vergunningsvrij
- 24** Zo werkt het!
- 25** Veelgestelde vragen
- 26** Test jezelf:
Is woningdelen iets voor mij
- 27** Vrienden met Aandacht

Verjaardagsbox

Hospita's Jos en Willemien: "Er is zoveel goeds in ons leven dat we graag een feestje wilden geven. En in plaats van cadeaus wilden we onze gasten vragen jullie een donatie te doen."

Jos en Willemien hebben de verjaardagsbox ontvangen en daarmee een prachtig bedrag opgehaald.

Vraag je familie en vrienden om een enveloppe i.p.v. een cadeau. Wij zorgen voor de feestelijke aankleding.

Mail naar info@kamersmetaandacht.nl

Jouw huis hun thuis

Heel blij ben ik met dit tweede magazine - Huisgenoot - van Kamers met Aandacht. Waarin je kunt lezen hoe we de afgelopen jaren gegroeid zijn tot de stichting die we nu zijn. En we zijn nog niet klaar, want de ambitie is groot: geen jongere zonder thuis.

Eerlijk toegegeven: soms doet het pijn dat we zo hard nodig zijn. Het aantal jongeren dat dak- of thuisloos is of dreigt te raken, is ongekend hoog. Elk jaar laten de Ethos-tellingen schrikbarende uitkomsten zien. Het motiveert ons om nóg meer Kamers met Aandacht te realiseren, zodat er in Nederland geen kamer onbenut blijft en we elke jongere een veilige woonplek kunnen bieden.

Veel jongeren moeten het te jong en zonder steunend netwerk zelf zien te redden. Het is belangrijk zoveel mogelijk gemeentes aan te laten sluiten bij Kamers met Aandacht om samen aan onze missie te werken. En te zorgen dat hospita-verhuur in elke gemeente mogelijk wordt. De gemeente Utrecht, partner van het eerste uur, is hierin een heel mooi voorbeeld. Daarover lees je meer verderop in dit magazine.

“Samen zorgen voor zelfstandigheid.”

Onze zoektocht naar woonruimte bij hospita's thuis gaat onverminderd door. Zodat jongeren die nog onvoldoende vangnet, geld of praktische vaardigheden hebben om

Bianca van der Neut

Directeur en oprichter Kamers met Aandacht

helemaal zelfstandig te wonen, in alle rust de ruimte krijgen te werken aan hun toekomst. Zij kunnen zo met informele steun uit de omgeving en ambulante begeleiding verder groeien naar volwassenheid.

Het is fijn dat de zorgorganisaties ons steeds beter weten te vinden, zodat we al in een eerder stadium in contact komen met de jongeren en zo op tijd een plekje kunnen vinden. Onze regiocoördinator Hannah deelt in dit magazine haar ervaringen.

Gelukkig zien we in de samenleving een grote betrokkenheid bij onze strijd. Hospita's door het hele land stellen hun huis en hart open voor jongeren die een steuntje in de rug kunnen gebruiken. In dit magazine lees je ook de ervaringen van een aantal verhuurders. Eigenlijk zeggen ze allemaal: 'Dat je met zo weinig moeite zoveel kunt betekenen voor iemand!' Dat blijft heel bijzonder.

Ik ben dankbaar en trots op alle betrokken hospita's en organisaties die samen met ons doorbouwen aan onze droom:

“Geen jongere zonder thuis.”

Elke plek is er één!

“Het gaat om mensen. Hoe meer jongeren we via Kamers met Aandacht een veilige plek kunnen bieden, hoe beter.”

Gemeente Utrecht was de eerste gemeente die meedeed aan de pilot van Kamers met Aandacht en is sindsdien nauw betrokken bij de stichting. Marjolein Buurman, manager Zorg en Kwaliteit, ging in gesprek met wethouder Wonen en Volkshuisvesting Dennis de Vries, waarom Kamers met Aandacht zo belangrijk is als het gaat om jeugddakloosheid.

“Wat we met name zien in de samenleving is dat de mensen die onderuitgaan vaak al in een kwetsbare situatie verkeren. Wanneer je een stevig netwerk hebt, kun je altijd wel bij iemand aankloppen als je hulp nodig hebt, of wordt die hulp je ongevraagd al geboden. Zonder zo’n netwerk is het soms moeilijk overeind te blijven. Dat zie je bijvoorbeeld bij de jongeren die voor een Kamer met Aandacht in aanmerking komen,” vertelt Dennis de Vries.

Bestaande vierkante meters beter benutten

De woningnood ligt de wethouder na aan het hart. Hij vindt het belangrijk voor alle groepen en behoeften perspectief te creëren. "Natuurlijk is het belangrijk om te zorgen dat er in de toekomst genoeg woningen zijn om aan de vraag te voldoen. Maar die huizen staan er nu nog niet. Daarom kijken we ook graag naar de woningen die er nu al zijn: hoe kunnen we die gebruiken om woonvraagstukken ook op de korte termijn op te lossen?"

Kamers met Aandacht biedt bijvoorbeeld een hele mooie, kleinschalige oplossing voor een speciale doelgroep: jongeren in een kwetsbare situatie die het alleen nog niet helemaal redden. Hoe fijn is het dan dat ze bij iemand thuis een plekje kunnen krijgen, in een kamer die toch al leegstond, zodat de kans dat ze verkeerd terecht komen in de samenleving wordt gekeerd?" vervolgt De Vries bevlogen.

"Er zijn genoeg inwoners van middelbare leeftijd en ouder, waarvan de kinderen niet meer thuis wonen. Die vrijgekomen ruimte zou je op die manier heel goed kunnen invullen. Als gemeente kunnen we onze inwoners stimuleren om iemand in huis te nemen, als je huis eigenlijk te groot aan het worden is. Dan kun je blijven wonen waar je nu zit en ontvang je ook nog een mooi huurbedrag elke maand. Bovendien help je zo een jongere die een veilige plek zoekt om aan zijn of haar toekomst te kunnen werken. Dan snijdt het mes aan twee kanten."

Marjolein blikt terug op een stadsgesprek over wonen met verschillende betrokken partijen, waarbij zij aanschoof: "Er werd daar gesproken over een nieuwe woonvormen. Het is goed om hospita-verhuur standaard mee te nemen in die discussie, zodat we meer jongeren een mooie plek kunnen bieden en ze steun ontvangen van de bewoners."

Bij gemeenten die nog niet bij de stichting zijn aangesloten, merkt Marjolein dat dat thema nog niet op de kaart staat.

Het gaat om de mindset

In gesprekken met nieuwe gemeenten die Kamers met Aandacht nog niet zo lang kennen, merkt ze ook dat deze nog geen duidelijk beeld hebben hoe ze het probleem van jeugd dakloosheid aan moeten pakken. Wat is voor die gemeenten belangrijk om te weten volgens de wethouder? "Het gaat om de mindset. Elke plek is er een. Ben je een kleine gemeente en verwacht je bijvoorbeeld niet meer dan 10 plekken te kunnen realiseren? Dat zijn wel 10 jongeren in jouw dorp of gemeente die zo een kans op een betere toekomst krijgen. Dat effect is enorm groot!"

Veel mensen die een woning hebben, koop of huur, weten vaak niet eens wat de mogelijkheden zijn qua verhuur of onderhuur. Onbekend maakt onbemind. Daar hebben de gemeentes een rol in te spelen. Ze kunnen publiciteit en voorlichting geven over initiatieven als Kamers met Aandacht. Ik merk dat veel mensen, zodra ze bekend zijn met het concept, heel enthousiast worden.

Ik spreek ook weleens inwoners in de regio die zeggen dat dakloosheid daar niet bestaat. Dat geloof ik niet. Het bestaat overal, maar is niet overal even zichtbaar. Jongeren slapen bij vrienden op de bank, of logeren een periode in hun auto, dat noemen we verborgen dakloosheid. We zien die mensen naar de stad trekken, omdat er in hun dorp geen beschikbare woonruimte is. Maar het liefst willen ze natuurlijk in hun eigen omgeving blijven. Dat geldt ook voor jongeren. Het is fijn als ze toch in een al bekende omgeving kunnen blijven, zodat ze zich zo snel mogelijk op hun plek voelen."

Gemeente Utrecht spreekt met woningcorporaties over zacht of hard splitsen. Bij zacht splitsen wordt een deel van het huis verbouwd voor 2 of meer alleenstaanden, met ieder een eigen kamer en eigen sanitair, en verder gedeelde voorzieningen. Bij harde woningsplitsing verdeel je een grote woning in 2 (of meer) kleinere woningen met een aparte opgang en nutsvoorzieningen.

Omdenken

De wethouder blijft graag denken in mogelijkheden: “Zeker, er zijn nog steeds hobbels waar je ook als gemeente tegenaan loopt als je naar nieuwe manieren van samenleven gaat kijken. We kijken in Utrecht graag naar wat er wél kan. Hoe kunnen wij initiatieven vanuit de gemeente ondersteunen? Is er meer zichtbaarheid nodig, waar wij iets in kunnen betekenen? Helpt het als we aanschuiven bij een bepaald overleg, zodat anderen van onze ervaring op dit gebied gebruik kunnen maken? We staan aan dezelfde kant van het touw te trekken.

We kunnen het niet morgen oplossen en ook niet volgend jaar waarschijnlijk. Maar als we in de tussentijd blijven doen wat mogelijk is, komen we stap voor stap dichterbij. Daarvoor moeten prioriteiten gesteld worden. Als we jonge mensen op tijd op weg helpen, voorkomen we daarmee een hele hoop ellende – en kosten – op de lange termijn.

De afgelopen jaren zien we een steeds verdergaande individualisering in de maatschappij. Misschien zijn we inmiddels op het punt gekomen, waarin we weer een beetje moeten gaan bewegen naar hoe vormen we een gemeenschap met elkaar en hoe verhouden we ons tot elkaar? Daarom is dit zo'n mooi initiatief. Het is zo nodig in deze tijd. Er zijn altijd argumenten te bedenken waarom bepaalde dingen niet kunnen. Ik denk dat de gemeente aan zet is om te kijken naar alle opties en hoe we dat voor iedereen het makkelijkst kunnen organiseren. Je bent er als gemeente voor de mensen in jouw gemeenten. Al is het maar één iemand in jouw gemeente die je hiermee helpt, dan is dat het al waard.” 🏠

Lydia en Stefan waren een van de eerste hospita's bij Kamers met Aandacht. Zij hebben nog steeds contact met hun oud-huurder Nico. We spraken af met Lydia om te horen hoe het nu met ze gaat.

Wanneer is Nico bij jullie gekomen?

"Nico is in 2019 bij ons gekomen. Hij was toen net 18 jaar en kwam net uit de jeugdzorg. Thuis wonen ging niet meer, dus zo kwam hij terecht in een pipowagen bij iemand op het erf. Maar zonder verwarming of stromend water is dat geen veilige basis voor zo'n jonge jongen. Wij hadden in onze woongroep een gastenkamer over en hebben hem toen in huis genomen."

Hoe was het om Nico in huis te hebben?

"Ik denk dat het niet veel anders ging dan dat je met je eigen adolescent meemaakt. Er gebeurde weleens wat, maar niets wat niet door de beugel kon. Het schept ook weer een band als je daar samen doorheen komt. We merkten wel dat hij ons uittestte, door bijvoorbeeld expres extreme uitspraken te doen. Dan zag je hem kijken van: 'Moet ik nou hier ook weg?'. Natuurlijk hoefde dat niet, dus daar leerde hij ook op vertrouwen. Verder was hij al heel autonoom en zelfstandig toen hij bij ons kwam. Hij had gewoon iets meer tijd nodig voor hij het volwassen leven in kon. Hij heeft zelf eigenlijk een eigen netwerk opgebouwd, buiten zijn familie om."

Croetjes
Lydia en Stefan

Hoe is het nu met ...?

Waar is Nico naartoe gegaan?

"Het plan was dat hij terug zou gaan naar zijn moeder, maar dat ging mis, dus er leek even geen vervolgplek te zijn. Gelukkig had hij al die jaren contact onderhouden met een van de logeerhuizen waar hij weleens verbleef. Die konden toen iets voor hem regelen. Inmiddels woont hij helemaal zelfstandig. Hij was destijds bezig zijn eigen onderneming op te bouwen en werkte in een fietsenzaak."

Jullie hebben dus nog steeds contact met hem?

"Jazeker! Ons appgroepje uit die tijd is gebleven. En heel soms blijft hij nog bij ons slapen. Met verjaardagen en oud & nieuw komt ie ook soms even langs. Afgelopen jaar nam hij zijn vriendin mee en vertelde dat ze binnenkort gaan trouwen. Geweldig nieuws toch? Als het even niet goed gaat, weet hij ons ook te vinden gelukkig. Ik ben blij dat het hem lukt om daarop te vertrouwen na alles wat hij heeft meegemaakt in zijn leven. We hebben wel vaak met hem gesproken dat hij niet alleen zijn toekomst moet bouwen op financiële plannen, maar ook op mensen die blijven. Relaties waar je op terug kunt vallen, dat is zo belangrijk! Zeker voor deze jongeren, zoals Nico."

Zou je in de toekomst weer een Kamer met Aandacht willen verhuren?

"Ja, absoluut. We zouden het liefst direct een nieuwe jongere hebben opgenomen, maar de huisbaas gooide roet in het eten. We mogen alleen nog hele korte periodes de gastenkamer verhuren. Dus we zijn nu aan het kijken of we op een andere plek verder kunnen en dan wél weer een of meer kamers verhuren aan jongeren die een steuntje kunnen gebruiken. Het is grappig, je denkt dat je eraan begint omdat je iets goed wilt doen voor de wereld. Maar je krijgt er juist nieuwe familie voor terug." 📍

Een Kamer met Aandacht, op een boerderij met een hart

Zoals jij nu dit artikel leest, zo las Janny een tijd geleden een verhaal over Kamers met Aandacht in de plaatselijke krant. Een echtpaar deelde daarin hun ervaring met het verhuren van een kamer via deze organisatie. Janny was meteen geïnteresseerd. “Op die manier zou ik het ook wel willen doen,” dacht ze.

Tekst en beeld: Jabca Bakker

Janny en haar man hadden eerder al kamers verhuurd aan studenten. Drie jaar lang boden ze onderdak, totdat hun dochter ouder werd en haar vriendinnen over de vloer kwamen. De verhuur stopte een periode, maar toen hun dochter op zichzelf ging wonen, kwam er weer ruimte in huis. Toch blijft het spannend: wie komt er wonen, hoe lang blijft diegene, en hoe regel je het allemaal? Iemand komt toch in je persoonlijke ruimte.

Totdat Janny dit artikel las...

Wat haar aanspreekt in de werkwijze van Kamers met Aandacht is de manier waarop alles geregeld wordt. Je wordt als hospita volledig ontzorgd. Er is altijd eerst een intakegesprek, waarin je met de regiocoördinator bespreekt wat je belangrijk vindt en hoe je situatie is. Vervolgens gaat de coördinator op zoek naar een passende jongere. Als er een match is, volgt een gesprek tussen jongere, hospita en coördinator. Daarna krijgen beide partijen 24 uur bedenktijd. Als het van beide kanten een ‘ja’ is, blijft de jongere maximaal twee jaar. De jongere zoekt zelf, of met hulp van de begeleiding, naar een vervolgplek.

“We wilden iets betekenen ter overbrugging.” ”

Als er iets speelt tijdens het verblijf, kun je direct contact opnemen met de regio-coördinator. De jongere heeft ook begeleiding waar die op kan terugvallen. Het concept van Kamers met Aandacht is juist succesvol, doordat het wonen en de begeleiding gescheiden zijn. Als hospita ben je dus geen begeleider. Ook het huurcontract en de afspraken worden voor je geregeld. Je hebt daar geen werk aan.

Ideaal, vindt Janny. Want naast dat je een jongere helpt, brengt het ook extra inkomsten met zich mee voor de boerderij. Niet dat dat het hoofddoel is, maar het is wel mooi meegenomen.

Na een informatieavond naar aanleiding van het artikel kwam Janny in contact met de regiocoördinator. Al snel volgde de eerste tijdelijke match: een jongere die dringend onderdak nodig had voor drie maanden in afwachting van begeleid wonen. Dit is geen reguliere situatie, maar Janny en haar man besloten hun deur open te zetten. "We wilden iets betekenen ter overbrugging."

“Je moet niet vertellen hoe het moet, je moet het doen.” ”

Helaas werd Janny verrast door het plotselinge overlijden van haar man vorig jaar mei. Gelukkig was de jongere net vertrokken naar zijn plek voor begeleid wonen. Alles kwam ineens op haar schouders terecht: het verlies van haar man, de boerderij, het leven alleen.

Maar Janny is een echte aanpakker en doorzetter. Haar motto is: "En door." Niet omdat ze gevoelens uit de weg gaat, integendeel. Maar ze heeft geleerd te leven met wat er op je pad komt. En daar ook mee te dealen. Zo overleed haar eerste kindje, een zoon, bij de geboorte. Een intens en langdurig rouwproces volgde. Die ervaring draagt ze altijd met zich mee. Ook toen is ze doorgegaan en heeft ze haar leven weer opgepakt. Verlies kwam dus niet voor het eerst in haar leven, al is het niet met elkaar te vergelijken.

Je hoeft trouwens geen pittig leven gehad te hebben om een kamer via Kamers met Aandacht te verhuren. Maar Janny gelooft wel dat je vanuit eigen ervaring iets kunt betekenen. “Je moet niet vertellen hoe het moet, je moet het doen,” zegt ze. En dat leeft ze voor.

Na een periode van rust belde ze de regio-coördinator weer. “Ik ben er weer aan toe,” zei ze. Alleen op de boerderij voelde ze opnieuw ruimte om iemand in huis te nemen. Iemand helpen én wat aanspraak in huis – ook al leeft ieder zijn eigen leven – leek haar waardevol.

Na een goed gesprek werd Jarno aan haar gekoppeld. Voor Jarno betekende het de start van een nieuw hoofdstuk. “Hier heb ik rust en vrijheid,” zegt hij. De situatie thuis maakte dat hij vaak op straat hing. Maar bij Janny vond hij weer wat hij nodig heeft: veiligheid, een eigen plek en vertrouwen. “Het is bijzonder dat Janny haar huis openstelt. Het is voor mij een stap, maar voor haar ook.”

“Het is bijzonder dat Janny haar huis openstelt. Het is voor mij een stap, maar voor haar ook.”

Jarno hoopt dat meer mensen hun huis willen openstellen voor jongeren zoals hij. “Het verandert je perspectief. Ik zie mijn toekomst nu ook heel anders.”

Voor Janny was het belangrijk dat de nieuwe huurder een eigen daginvulling heeft. Dat draagt bij aan structuur én perspectief. Jarno werkt bij een supermarkt en helpt doordeweeks én in het weekend bij de scouting. “Ik heb altijd iets te doen en dat geeft me energie,” vertelt hij.

“Het verandert je perspectief. Ik zie mijn toekomst nu heel anders.”

Na een leven in de stad is het wonen op de boerderij een verademing. “Je bent hier nooit echt alleen, er gebeurt altijd wel iets. Tegelijk is er veel rust.” De twee honden van Janny zijn dol op Jarno, en andersom. “Voor hen ben ik ‘goed volk,’” zegt hij.

Jarno krijgt elke twee weken begeleiding. Dat vindt hij prettig. Zijn doel is om financieel rond te kunnen komen en weer te kunnen leren. Op termijn zou hij zelf iets willen betekenen voor jongeren in moeilijke situaties.

Aan jongeren die nog twijfelen, wil Jarno graag iets meegeven: “Het kan nooit erger worden (meestal) dan dat je situatie al is, dus waarom geef je het geen kans. Probeer het gewoon. Je hebt eigen verantwoordelijkheid, maar je krijgt ook rust en begeleiding. Dat helpt enorm voor je eigen toekomst.”

“Je hebt eigen verantwoordelijkheid, maar je krijgt ook rust en begeleiding. Dat helpt enorm voor je eigen toekomst.”

Over Janny is hij heel duidelijk: “Ze is vrolijk, lief en rechtvaardig. Een echte doorzetter en open persoon. Ik heb geluk met haar én met deze plek. Nu kan ik weer bezig zijn met een toekomst.”

Janny is over Jarno ook erg te spreken: “Hij is altijd positief, in wat hij zegt en in zijn uitstraling. Hij gaat vrolijk weg en komt vrolijk terug. Hij kan ook heel goed met mijn honden, die zijn ook gek op Jarno. Ik gun hem een mooie toekomst en fijn om in dat proces een onderdeel te mogen zijn.” 🏠

Heb je ook interesse om via Kamers met Aandacht ruimte in je huis te verhuren? Neem contact op via info@kamersmetaandacht.nl of kijk op de website voor volgende data van de informatieavonden.

De naam van Jarno is om privacy redenen gefingeerd.

Iedere kamer kan een kamer met aandacht worden

Van een leegstaande logeerkamer of zolderkamer tot een tuinhuis of verbouwde garage.

Wist je dat:

- je ook een kamer kunt verhuren in een huurwoning? Steeds meer woningcorporaties geven toestemming, omdat het een positieve bijdrage levert aan het woningtekort in Nederland.
- er ook Huizen met Aandacht zijn, waar studenten samenwonen met jongeren van Kamers met Aandacht. De jongeren krijgen hier informele steun van leeftijdsgenoten.
- we inmiddels in bijna alle provincies Kamers met Aandacht hebben gerealiseerd?
- je ook wanneer een gemeente nog niet is aangesloten een Kamer met Aandacht beschikbaar kunt stellen aan een jongere?
- je als hospita tijdens het gehele proces, van intake tot aan uitstroom, begeleid wordt door jouw regiocoördinator, zodat je altijd kunt sparren als je vragen hebt en er nooit alleen voor staat? 🏠

Voor het 5-jarig jubileum van Kamers met Aandacht kwam koning Willem Alexander op werkbezoek

De stichting groeit en bloeit

In 2017 liep Bianca van der Neut (destijds leidinggevende van een kamertrainingscentrum) de 18-jarige Naïma weer tegen het lijf. Een aantal jaar daarvoor hadden hun paden elkaar gekruist toen het meisje werd aangemeld bij het pleegzorgteam waar Bianca voor werkte. De moeder van het meisje was overleden en haar vader vond Naïma te losbandig. Ze kon niet meer thuis blijven wonen.

Hoewel ze het eerst goed leek te doen, ging het daarna snel bergafwaarts. De zorg van haar vertrouwde mentor stopte, ze stopte met school, kreeg verkeerde vrienden en ging onderuit. Op haar 18^e ging Naïma naar beschermd wonen voor volwassenen. Zonder dagbesteding en met psychische problemen.

Bianca moest het met lede ogen aanzien en verhuisde haar zelf op haar vrije dag. Na vier jaar jeugdhulp moest ze haar met een machteloos gevoel achterlaten.

Dat is precies waarom Bianca in 2019 een pilot startte voor Kamers met Aandacht. Het verhaal van Naïma staat niet op zichzelf. Er zwerven meer dan 8.500 jongeren van plek naar plek en krijgen daardoor niet eens de kans op een stabiele toekomst.

“Ik wil het verschil maken, door samen met gemeenten, zorgaanbieders en woningcorporaties te zorgen voor voldoende kamers. Kamers mét aandacht, zodat deze jongeren stapsgewijs kunnen leren om op eigen benen te staan. Gewoon bij iemand in huis, die nog een beetje naar ze omkijkt,” vertelt Bianca van der Neut.

Gemeente Utrecht was direct enthousiast over de pilot en is tot de dag van vandaag een betrokken partner. Langzaamaan kwam de stichting tot bloei. Het begon met 14 kamers. Het jaar erna deden 12 gemeenten mee: een groot deel rond Utrecht en ook Den Haag haakte aan. Inmiddels zitten we in ruim 100 gemeenten en heeft zelfs de eerste provincie als geheel toegezegd Kamers met Aandacht in te zetten.

Nog altijd is Kamers met Aandacht hard nodig. Dakloosheid onder jongeren is een groeiend probleem. Niet alleen jongeren die op straat leven, maar iedereen zonder adequate huisvesting. Sommigen wonen in hun auto, hoppen van bank naar bank, wonen tijdelijk bij vrienden of dreigen binnen een maand hun woning te verliezen.

In 2025 vierde de stichting haar 5-jarig jubileum. Daarbij was ook koning Willem-Alexander van de partij. Hij ging in gesprek met jongeren en hospita's en benadrukte het belang van de stichting voor deze doelgroep die vaak tussen wal en schip belandt. 🏠

Kamers met Aandacht heeft een flinke groei doorgemaakt. Ook voorzitter van de Raad van Toezicht, Jan-Hein van Engelen, is trots op wat de stichting heeft neergezet:

"We hebben mooie stappen gezet, op weg naar het ultieme doel: geen kamer onbenut. Maar we zijn er nog niet."

Helaas kennen we in Nederland nog veel beperkingen bij het aanbieden en verhuren van een Kamer met Aandacht. We blijven in gesprek met gemeenten, ministeries, hypotheekverstrekkers en woningcorporaties om dit mogelijk te maken. We hebben hen nodig om zo de beschikbare (woon)ruimte beter te benutten en jongeren vanuit een kwetsbare positie perspectief te bieden. Dat zijn geen kosten voor de samenleving, maar is een investering in hun toekomst! Daar gaan we vol energie en passie mee verder."

Het team

Veel aandacht voor de juiste match

Hannah van Nordennen is een van de regiocoördinatoren van Kamers met Aandacht die bij de stichting betrokken is. Ze is al bij veel hospita's en jongeren over de vloer geweest en heeft behoorlijk wat mensenkennis opgedaan. "We besteden veel aandacht aan de juiste match maken en streven naar een succeservaring voor beide partijen. Gelukkig lukt dat meestal ook."

Meer hospita's dan jongeren nodig

Een goede match vraagt veel aandacht in de voorbereidingsfase. Eigenlijk hebben we minstens twee keer zoveel kamers nodig dan dat er jongeren op de wachtlijst staan. Dat helpt echt bij het selecteren, zodat de wensen van de jongere en die van de hospita goed bij elkaar aansluiten. Hannah licht toe: "Veel jongeren die voor een Kamer met Aandacht in aanmerking komen, komen uit een moeilijke situatie. Ze stromen uit bij jeugdzorg of kunnen niet meer veilig thuis blijven wonen. Een deel van hen staat echt in de overlevingsstand. Dan is het belangrijk om heel zorgvuldig te zijn waar je zo'n jongere plaatst. Wat je ze gunt, is een succeservaring."

Ondersteuning voor hospita's

Als hospita bij Kamers met Aandacht ben je geen hulpverlener, dat stuk ligt bij de ambulante begeleider die elke week langskomt. Toch vindt de stichting het belangrijk hun hospita's te ondersteunen met bijeenkomsten waar ze elkaar kunnen ontmoeten. Er is dan ruimte om ervaringen uit te wisselen met andere verhuurders en een inhoudelijk gedeelte waarbij ze over een bepaald thema uitleg krijgen of vragen kunnen stellen.

Freeze-flight-fight

Hannah ziet bij de jongeren die nog volop in de overlevingsstand zitten een aantal gedragingen terugkomen, die je kunt terugvoeren tot de bekende freeze, flight en fight modus: bevroren, vluchten of vechten. De een doet dat door afleiding te zoeken, de ander door de confrontatie uit de weg te gaan of juist op te zoeken, anderen gaan weer heel erg 'people pleasen' en sommigen raken een soort van verlamd door de stress.

"Voor een hospita is het goed te weten wat je in zo'n geval kunt doen, zodat je de jongere beter kunt opvangen in uitdagende situatie", geeft Hannah aan, "daarom vinden we het als stichting belangrijk om over een aantal onderwerpen wat meer voorlichting te geven."

Jongeren met elkaar in gesprek

'De onzichtbare koffer'

Hospita's wisselen ervaringen uit

Als hospita sta je er nooit alleen voor

Tabita

De hospita van Tabita zet in de huisapp een oproep of degene die de badkamer vies achterlaat dit alsjeblieft vandaag nog wil opruimen met bijbehorende foto van vieze douche.

Tabita is bang voor die directe benadering van de verhuurder en weet niet hoe te reageren. Dus reageert ze niet. Voor de hospita voelt dit als ongeleefd en niet als samenwerking. Hij appt en belt haar dat hij het alsnog wil bespreken, ook voor de toekomst. Ze negeert deze berichten en gaat bij een vriendin slapen. Tabita gaat uit contact.

De hospita belt Hannah. Die schakelt met de hulpverlener, die op zijn beurt contact zoekt met Tabita. Samen oefenen ze hoe het meisje alsnog het gesprek kan aangaan. De angst voor een verkeerde afloop wordt daardoor wat weggenomen. Tabita is gewend dat een foutje maken grote gevolgen kan hebben. Het is goed hierin haar gevoel te erkennen en daarna te helpen om een positiever toekomstbeeld te schetsen.

Wassim

Wassim heeft gehoord dat hij binnenkort geen werk meer heeft. "Maar hoe moet dat nu? Wat kan ik doen? Ik durf dit niet te vertellen. Hoe moet ik mijn huur dan betalen?" Hij besluit dit niet tegen zijn hospita en ambulante begeleider te vertellen, omdat hij de consequenties niet overziet en bang is voor afwijzing.

Iemand in een freeze-reactie heeft tijd en ruimte nodig. Hannah geeft aan dat pushen in zo'n geval niet helpt. De jongere wil vooral gerustgesteld worden. Het is mooi om te zien als jongeren ergens een tijdje wonen, ze het vertrouwen terugkrijgen om hulp te vragen. Ook leren ze hoe je vredig met elkaar samen kunt leven.

Marleen

Marleen is in het buitenland opgegroeid en heeft een zware jeugd gehad. Ze is gewend in haar eentje te overleven. Desondanks lukte het haar haar diploma te halen, naar het MBO te gaan en op hoog niveau te sporten. Haar hospita vraagt of ze voortaan wil overleggen, voordat er iemand blijft slapen. Marleen reageert uiterst fel en schiet direct in de fight modus.

Ze kon niet overleggen, het was te laat. Ze denkt dat hospita wel kan begrijpen dat ze niet zonder haar vriend kan en dat ze ook niet bij hem terecht kan. Ze begrijpt niet dat verhuurder dit van haar vraagt.

De hospita, die zelf naar Nederland is gekomen voor de liefde, heeft door dat veel van deze boosheid ook te maken heeft met het niet kennen van de Nederlandse cultuur. En dat de achterdocht voortkomt uit haar traumatische jeugd: niemand is te vertrouwen. Een foutje maken heeft altijd grote consequenties gehad in haar jeugd. Je helpt iemand uit een fight-reactie te komen door emotie te erkennen en zelf stevig te blijven. Actief luisteren en benoemen wat er speelt, helpt om de spanning te verminderen.

Hannah vervolgt:

“Soms gebeurt het ook dat iemands stressreactie bij jezelf een oude pijn triggert. Wanneer je hier niet alert op bent, kun je op zo'n moment recht tegenover elkaar komen te staan. Daar is niemand mee geholpen. Daarom vind ik het echt belangrijk dat we vanuit Kamers met Aandacht onze hospita's zo goed mogelijk ondersteunen en begeleiden, zodat zij zich gesterkt voelen en klaar kunnen staan voor de jongeren als die dat nodig hebben.”

Gelukkig verloopt de huurperiode over het algemeen voor beide partijen heel positief. Van jongeren horen we vaak terug dat ze nu eindelijk rust ervaren en daardoor ruimte krijgen om aan hun toekomst te werken. En de hospita's zijn veelal verbaasd dat ze met een hele kleine moeite, in de vorm van een kopje thee of een keer samen koken, zoveel kunnen betekenen voor de jongere.

“Wanneer de jongeren instromen bij een Kamer met Aandacht waarderen ze hun leven gemiddeld met een 3,8. Dat raakt me echt! Maar na een halfjaar in een veilige omgeving tot rust te zijn gekomen, geven ze hun leven maar liefst een 9,1. Dat is toch fantastisch dat we dit kunnen bereiken!” vertelt Hannah enthousiast.

In het Jaarbeeld dat we jaarlijks publiceren, staan meer cijfers over de stichting. Deze vind je op de website. [🏠](#)

Ervaringen van hospita's

“Het is bijzonder hoe je met zo weinig moeite toch **echt iets kunt betekenen** voor een jongere.”

- Gerald en Mieke

“De samenwerking met Kamers met Aandacht verloopt heel prettig, want er wordt **echt gekeken naar een juiste match.**”

- Kees

“Vanuit onze christelijke achtergrond zijn we altijd bereid anderen te helpen. **We hebben ruimte in ons huis, hart en leven.** Dit is voor ons een fijne manier om bij te dragen aan de gemeenschap.”

- Nienke en Rianne

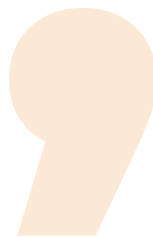

- Hanneke

“Onze vier kinderen zijn al lang uit huis, dus er is veel ruimte over in ons huis. In deze tijd van woningnood voelt dat niet goed. De grote zolderkamer hebben we daarom geschikt gemaakt om te verhuren aan een jongere die een steuntje in de rug kan gebruiken. We zijn blij met Kamers met Aandacht vanwege **de goede begeleiding.**”

“Ik heb de ruimte in huis en vind het leuk om met iemand op te trekken. Ik hoop dat ik een **bijdrage kan leveren aan een mooie toekomst** voor zo'n jongere.”

- Wil

“Ik wil geen kamer verhuren aan een willekeurig iemand, maar weten wie ik binnenhaal. **Dit initiatief sluit daar precies bij aan.**”

- Judith

Voor deze jongeren zoeken wij

Dua

Dua is een 18-jarige HAVO-student in Zwolle. Ze zit op dit moment in een onveilige thuisituatie en woont tijdelijk bij haar oma. Maar daar heeft ze geen eigen kamer, ze slaapt bij oma in bed. Studeren gaat moeilijk, door het gebrek aan ruimte.

Dua werkt parttime en is erg gemotiveerd om haar schooldiploma te halen. Ze houdt van shoppen en vindt het fijn om bezoek en logees te ontvangen. Ze zou het leuk vinden om een vaste dag samen te eten.

Dua kan goed aangeven wanneer ze rust nodig heeft. Ze heeft geen meubels en is flexibel met kamertypes. Een eigen kamer zou haar helpen haar studie te focussen en stabiliteit te vinden.

Pleun

Heeft op zichzelf gewoond in een antikraak woning, maar vond het heel onprettig dat hij er elk moment weggestuurd kon worden.

Hij heeft de binnenvaart en de VEVA geprobeerd en werkt nu met veel plezier full time in de kaaswinkel. Daar krijgt hij veel verantwoordelijkheid. Hij zoekt een plekje op fietsafstand van zijn werk.

Met zijn vrienden klust hij weleens aan auto's, dus het is een handige jongen.

Door zijn lichte vorm van ADHD botste hij enorm met zijn vader. Soms is hij snel afgeleid en heeft hij moeite met focussen. Daarom zoekt hij een rustige plek. In zijn vrije tijd vind je Pleun langs de waterkant, want hij is dol op vissen. Hij houdt veel van dieren maar zijn leguaan verhuist niet met hem mee.

Cyndee

Cyndee is 18 en woont in Zwolle. Ze zoekt dringend een eigen plek na een onstabiele periode bij haar adoptievader. Ze is gestopt met school, maar start in september met een niveau 2-opleiding en zoekt nu een baan. Cyndee vindt het fijn om goed contact te hebben met haar toekomstige hospita. Ze trekt zich terug op haar kamer als het niet goed gaat en geeft duidelijk aan wanneer ze rust nodig heeft.

Cyndee houdt van koken, tijd doorbrengen met vrienden en vindt het belangrijk om bezoek te ontvangen. Ze neemt geen meubels mee en is flexibel met kamertypes. Een eigen kamer zou haar stabiliteit bieden om haar opleiding en toekomst op te bouwen.

Joanne

Joanne is 21 jaar en heeft een lichte vorm van autisme. Ze is een creatieveling en volgt daarvoor een opleiding.

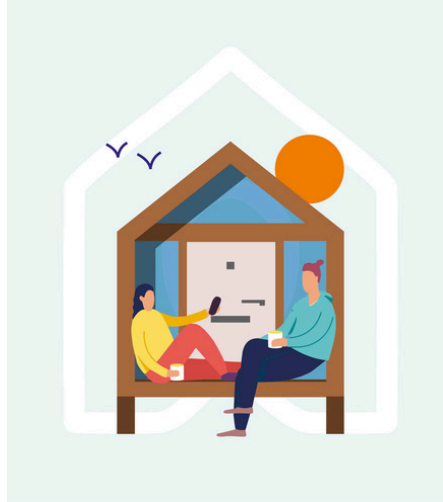
Vanwege haar allergie kan ze niet bij een hospita wonen die katten heeft.

Als hospita kun je Joanne helpen met structuur aanbrengen, lijstjes maken en bijvoorbeeld af en toe gezamenlijk koken, zodat ze daar ook van kan leren.

Joanne krijgt elke week begeleiding, om haar te helpen zelfstandig te wonen.

Een eigen plek zou haar helpen om haar studie en creatieve passie, zoals het kunstatelier, in alle voort te kunnen zetten.

De namen en foto's van de jongeren zijn om privacy redenen gefingeerd. De verhalen zijn echt.

Lennard

Lennard is 19 jaar, heeft op het grafisch lyceum gezeten en kan goed tekenen. Hij woont begeleid binnen jeugdzorg, maar wil graag een volgende stap maken in zelfstandigheid.

Hij kan nog wel wat hulp gebruiken met zijn administratie en omgaan met geld.

Hij houdt erg veel van computers en doet graag iets in de ICT. Hij is van plan weer een studie op te pakken en werkt nu tijdelijk full time bij een toko.

Samuel

Samuel is een jongen van 20 jaar en komt uit Eritrea. Hij woont al 5 jaar in Nederland en werkte eerder al op Schiphol.

Nu rijdt hij op de heftruck bij een logistiek bedrijf in het oosten van het land. Daar heeft hij ook zijn MBO1 diploma gehaald.

Af en toe draait Samuel nachtdiensten. Hij woont nu in de noodopvang, omdat hij niet meer thuis kon blijven.

Samuel zoekt een plek waar hij kan bouwen aan zijn toekomst en zou het leuk vinden om samen met zijn hospita af en toe te gaan wandelen. Hij houdt van voetbal en gaat graag naar de gym (wil hij straks weer oppakken).

Ook woningcorporaties zien kansen voor jongeren

Huurwoningen zijn geschikt voor een Kamer met Aandacht.

Wie kent het niet, die rommelkamer vol met spullen die je ooit nog eens moet uitzoeken. Het is voor veel mensen een doorn in het oog. Dat geldt zowel voor huiseigenaren als voor bewoners van een appartement of huurwoning. Met toestemming van je woningcorporatie kun je deze - na het opruimen - verhuren aan een jongere die dakloos dreigt te raken.

Wij werken samen met o.a.:
Ymere, Woonin, Portaal, Cazas, Lefier, Nijestee, Woongroen,
Woongoed Vidomes, Trivire, Wieren en Borgen, Bo-Ex, en vele
andere. Vraag bij je wooncorporatie wat de mogelijkheden zijn.

“Zij een eerste eigen plek, jij een leuke huisgenoot en wat extra inkomsten.”

- Rachida El Battioui
Regiomanager Ymere

Gelukkig zien steeds meer woningcorporaties de noodzaak om mee te denken met het woonprobleem in Nederland. Kamers met Aandacht is bij veel corporaties al heel normaal, ook bij kleinere corporaties is heel veel mogelijk.

Het grote voordeel van Kamers met Aandacht is dat er met veel zorg wordt gekeken of er een goede 'match' is. Het samenwonen moet wel passen bij zowel huurder als jongere. Bianca van der Neut, oprichter en directeur van Kamers met Aandacht vertelt daarover:

"Als jongeren gekoppeld worden aan mensen die een kamer willen verhuren en een oogje in het zeil houden, zien we dat er steun en betrokkenheid is. Dat levert veel positiefs op: onderdak voor de jongere en aanspraak voor de verhuurder. 'Ik heb weer zin om mijn huis gezellig te maken,' hoorde ik een hospita laatst zeggen."

Door de medewerking van woningcorporaties wordt slimmer gebruik gemaakt van de reeds bestaande woonruimte die beschikbaar is. Woningzoekenden krijgen de kans om een niet-gebruikte kamer in een grote sociale huurwoning. Omdat je niet een huishouden gaat delen, maar echt apart leeft onder hetzelfde dak, word je als hospita ook niet gekort op je eventuele huurtoeslag. De jongere woont dus ook echt zelfstandig, maar niet alleen. Ze regelen zelf hun boodschappen, wassen, koken, etc.

"Voor mij is het een veilige haven, waar ik me eindelijk thuis kan voelen."

- Floortje, huurder van een Kamer met Aandacht

Floortje is een van de jongeren die door Kamers met Aandacht op een fijne plek terecht is gekomen.

Floortje vertelt: "Ik ben zo blij dat er dit soort initiatieven en mogelijkheden zijn. Het biedt jongeren de kans om uit huis te gaan en op een goeie plek terecht te komen. Voor mij is het een veilige haven, waar ik me eindelijk thuis kan voelen." Ook zij had steeds meer behoefte om zich zelfstandig te ontwikkelen: "Ik weet dat de helpende hand van mijn verhuurders er altijd is, voor het geval ik er zelf even niet uit zou komen. Zo'n kans gun ik mijn leeftijdsgenoten ook." 📱

Hoe werkt het?

Zeker zonder een sociaal vangnet, of ondersteuning en hulp van familie en vrienden, is het voor sommige jongeren een uitdaging om op eigen benen te staan, als ze een leeftijd bereiken waarop er steeds meer van hen wordt verwacht. Kamers met Aandacht koppelt jongeren van 18 tot 23 jaar, die toe zijn aan hun eerste stappen naar zelfstandigheid, voor maximaal twee jaar aan een hospita. Van de jongeren wordt verwacht dat zij bereid zijn de handen uit de mouwen te steken. Ook hebben zij minimaal drie dagen per week een dagbesteding nodig, zoals school of werk.

Oproep: maak hospitaverhuur vergunningsvrij!

Miranda van der Deijl is Manager Gemeenten binnen Kamers met Aandacht. Waarom is het zo belangrijk om vooral de gemeentes te betrekken bij de missie van Kamers met Aandacht?

“Er lijkt nog steeds verwarring te zijn bij gemeenten over hospitaverhuur. Ze denken vaak aan verkamering, en dat is echt iets anders. Wat er nodig is, is een duidelijke boodschap over hospitaverhuur. Er is ontzettend veel potentie in beschikbare woonruimte, die nu niet wordt gebruikt. Een logeerkamer die leegstaat, de slaapkamer van je jongste telg die het huis uit is.

Voor het algemeen belang zou het fijn zijn als we de kracht van de community gebruiken en het mogelijk maken om alle jongeren een thuis te geven. Gemeenten kunnen in hun beleid voor deze doelgroep een uitzondering maken. Geen dure vergunningen, geen obstakels meer, zodat hospitaverhuur overal, in elke gemeente mogelijk is. Op dit moment is het verwarrend voor potentiële hospita's, je weet niet waar je aan toe bent. Het is bij de ene gemeente vergunningsvrij toegestaan, bij anderen kost het 200 euro en soms betaal je zelfs 5.000 euro leges. Absurd! En super drempelverhogend om je huis en hart open te stellen. Deze mensen willen gewoon iets goeds doen. Waarom zou je dat tegenwerken door al die hobbels op te werpen?

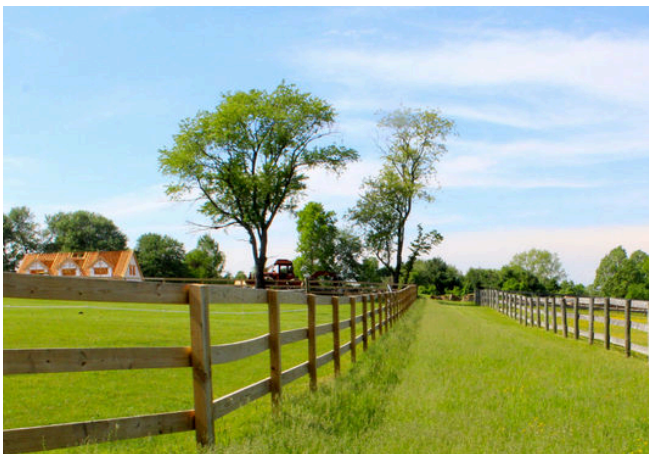
“Maak een uitzondering voor deze doelgroep en sta hospitaverhuur overal vergunningsvrij toe!”

De ambitie van het rijk is dat er in 2030 geen dakloze jongeren meer zijn in Nederland. Nou, zo ver zijn we nog niet. Nog lang niet, helaas.

Dus als we dit doel willen behalen, moeten we echt nu aan de bak. Terwijl, als we alle kamers die elke nacht leegstaan, alleen al in de gemeente Den Haag, zouden benutten, is er geen dakloosheid meer in Nederland. Dat geeft toch te denken.

Deze kleinschalige oplossing biedt jongeren een (t)huis en een vangnet voor het verdere leven. Huizen worden ook beter benut. Niemand in de wijk heeft daar last van, omdat het maar om één of twee mensen in huis gaat, geen overbewoning. En tegelijkertijd draag je daarmee bij aan een betere toekomst van de jongeren. De kans dat ze op latere leeftijd alsnog uitvallen, wordt een stuk kleiner als we met een Kamer met Aandacht het tij keren. We creëren een nieuw sociaal vangnet. Zo leert de jongere niet alleen op eigen benen te staan, maar krijgt bijvoorbeeld ook normen en waarden mee van de hospita. En natuurlijk is het ook fijn om te leren hoe lang je aardappels moet koken of hoe je een plankje ophangt. Dat soort kleine momenten samen betekenen vaak heel veel.

“Als we de jongeren nú op weg helpen, keren we het tij voor de toekomst.”

Gelukkig staan steeds meer gemeenten hospilverhuur toe. Inmiddels zitten we al op ruim 100 gemeenten. We zien gelukkig ook dat er ook gewoon kamers worden aangeboden in gemeenten die (nog) niet zijn aangesloten bij Kamers met Aandacht. We noemen dat buitenregionale kamers. Deze worden niet bekostigd door de gemeenten. Hiervoor hebben we dus fondsen nodig, zodat het hele proces van bemiddeling, matching en uitvoering wordt gedekt en de jongere toch geplaatst kan worden. Dat is erg arbeidsintensief, dus als alle gemeenten in Nederland eenmaal zijn aangesloten, hebben we dit probleem niet meer en kunnen we makkelijker en meer kamers werven die nodig zijn in de regio's. Dan kunnen jongeren in hun vertrouwde omgeving de stappen maken naar zelfstandigheid".

Op kamersmetaandacht.nl/aangesloten-gemeenten kun je zien welke gemeenten al samenwerken met Kamers met Aandacht. Is jouw gemeente nog niet aangesloten? Neem contact op met Miranda om jouw gemeente op de kaart te zetten.

Mail naar: miranda@kamersmetaandacht.nl

Wil jij ook een kamer gaan verhuren?

Wij gaan graag met je in gesprek over welke aandacht je de jongere wilt geven. Misschien vind je het gezellig om af en toe samen te eten? Of help je liever met de administratie?

De coördinator komt bij je langs om kennis te maken met jou en eventuele huisgenoten en de kamer te bekijken. Vervolgens gaan we aan de slag om een goede 'match' te vinden tussen jou als hospita en een aangemelde jongere.

Als we een match vinden, volgt een kennismaking met de jongere en zijn/haar begeleider. Het is belangrijk dat er een fijne klik is tussen verhuurder en jongere. Jullie gaan elkaar tenslotte regelmatig tegenkomen in en om huis. Ook kun je tijdens dit gesprek afspraken maken over de huur, het gebruik van de gemeenschappelijke ruimtes en andere huisregels.

Je staat er nooit alleen voor

Kamers met Aandacht werkt met **tijdelijke** huurcontracten van minimaal 1 jaar. Het huurcontract is gekoppeld aan een begeleidingsovereenkomst voor de jongere en een vrijwilligersovereenkomst met de hospita. Er is hierbij dus geen sprake van huurbescherming. De huur stopt wanneer de afgesproken periode afloopt of wanneer de begeleidingsovereenkomst wordt beëindigd. Verlenging is niet mogelijk.

De begeleider van de jongere komt de eerste 6 maanden minimaal 1x per week op bezoek en is jullie eerste aanspreekpunt. Daarnaast krijg je als hospita ondersteuning vanuit Kamers met Aandacht, want wij blijven de gehele huurperiode betrokken.

Voor de veiligheid van onze jongeren vragen we aan alle verhuurders een Verklaring Omtrent Gedrag. Daar zijn geen kosten aan verbonden.

Veelgestelde vragen

1 Wat is een Kamer met Aandacht?

Als hospita van een Kamer met Aandacht kan je een veilige woonplek bieden aan een jongere in een kwetsbare situatie die zelfstandig wil wonen, maar daarbij nog een klein steuntje in de rug nodig heeft. Vanuit Kamers met Aandacht begeleiden we het hele proces van matching tot kennismaking en het tekenen van het huurcontract. En ook tijdens de verhuurperiode blijven we betrokken. Je staat er dus niet alleen voor.

De aandacht bestaat uit een luisterend oor, af en toe een praatje of een keer samen eten of koken. Het kan ook alleen een signalerende functie zijn. De jongere doet verder alles zelf (wassen, koken, boodschappen, etc).

2 Kan elke kamer een Kamer met Aandacht worden?

Woon je in een koop- of huurwoning, heb je een leegstaande kamer in huis en overweeg je die te verhuren? Dan kan dat een Kamer met Aandacht worden. Het hoeft helemaal geen grote kamer te zijn. Zo'n 12m² is ruim voldoende. Ook is een eigen toilet of keuken niet noodzakelijk.

Als je zelf een woning huurt, kun je toestemming krijgen om mee te doen, zonder dat je je huurtoeslag kwijtraakt. Belangrijk is om vooraf toestemming te vragen aan je hypotheekverstrekker of woningcorporatie.

3 Hoe lang heb je iemand in huis en wat kan ik vragen aan huur?

Je verhuurt een Kamer met Aandacht voor minimaal 1 jaar en maximaal 2 jaar. Zo krijgt de jongere tijd om tot rust te komen en aan zijn of haar toekomst te werken. Als hospita van Kamers met Aandacht kun je maximaal twee kamers verhuren.

De hoogte van de huur wordt bepaald door de huurcommissieprijs, met een maximale huurprijs die gekoppeld is aan de belastingvrije voet (€ 6.324 per jaar in 2025, dit komt neer op ongeveer 500 euro per maand). Zo hoef je als verhuurder geen belasting te betalen over deze opbrengsten en blijft de kamer voor de jongere betaalbaar.

4 Hoe zit het met mijn toeslagen, verzekering en uitkering?

Omdat je geen huishouden deelt (de jongere leeft zelfstandig), raak je je toeslagen niet kwijt. Zodra de huurder op je adres staat ingeschreven, kun je binnen 4 weken telefonisch doorgeven aan de Belastingdienst dat je een schriftelijke huurovereenkomst hebt. Dan telt het inkomen van de jongere niet mee voor je huurtoeslag. Vergeet niet bij je opstal- en inboedelverzekeraar te melden dat je een kamer gaat verhuren.

Hospitaverhuur heeft geen gevolgen voor: AOW, WIA, Wajong, WW, Huurtoeslag, Kinderopvangtoeslag, Zorgtoeslag, Kindgebondenbudget en Nabestaandenwet.

Het heeft wel gevolgen voor: Bijstandsuitkering en Aanvullende Inkomensvoorziening Ouderen (AIO).

5 Wie haal ik in huis? Voor welke jongeren zoeken we kamers?

Wij zoeken voor krachtige en ambitieuze jongeren, die een valse start hebben gekend of door omstandigheden in een kwetsbare situatie verkeren. Ze hebben vaak een achtergrond in de (jeugd)zorg of kunnen niet meer veilig thuis wonen. Ze hebben geen sociaal netwerk en dreigen daardoor dakloos te raken.

Onze jongeren (18-23 jaar) hebben minimaal 3 dagen per week dagbesteding, werk of opleiding, zodat ze zelf de huur kunnen betalen. Ook letten we erop dat er geen verslavingsproblematiek of andere psychische problemen spelen die het dagelijks leven in de weg staan. Een steuntje in de rug of een luisterend oor kunnen ze wel gebruiken.

Meer informatie vind je op kamersmetaandacht.nl

Test jezelf: Is woningdelen iets voor mij?

↙ **Mee eens?** - Kruis mij maar aan!

Anderen mogen mij een handje helpen.

De huisgenoten die ik nu al heb, willen geen extra huisgenoot.

Een financiële vergoeding van een logé of huurder is een belangrijke motivatie voor mij om woningdelen te overwegen.

Ik ben bereid om een ander een handje te helpen.

Ik ben bereid voorzieningen samen te delen (wc, badkamer, keuken).

Ik ben blij dat ik met niemand rekening hoeft te houden in mijn huis.

Ik ben een sfeermaker.

Ik ben flexibel.

Ik ben graag alleen, dat zou niet goed meer lukken als ik ga woningdelen.

Ik ben graag van betekenis voor een ander.

Ik heb last van leefgeluiden van anderen.

Ik heb mentale of emotionele problemen en zorgen.

Ik heb niet de zeggenschap om zelf te kiezen voor wonen met een huisgenoot.

Ik heb nu optimaal privacy en ik wil dat zo houden.

Ik heb slechte ervaringen met woningdelen.

Ik houd van sociaal contact.

Ik kan met woningdelen mijn ideaal waarmaken.

Ik kan mijn grenzen bewaken en mijn mening geven.

Ik kan niet goed mijzelf zijn thuis, als er vreemden zijn in mijn huis.

Ik krijg problemen met mijn pensioen, toeslagen en/of uitkering als ik ga woningdelen (soms is dit een misverstand).

Ik leer graag nieuwe mensen kennen.

Ik sta open voor kennis en inbreng van anderen.

Ik vind bespreken van mijn eigen mening, verwachtingen en behoeften vaak ingewikkeld.

Ik vind het fijn om te weten dat ik niet alleen ben in een groot huis.

Ik vind het oké om af en toe geluid van anderen te horen.

Ik wil graag iets bijdragen aan het woongenot van een ander.

Ik wil mijn toilet, badkamer en keuken niet delen met anderen.

Meningsverschillen ga ik niet uit de weg, het is niet leuk, maar hoort erbij.

Mijn woning is niet geschikt voor woningdelen.

Woningdelen is niet toegestaan in mijn situatie. (soms is dit een misverstand)

Tel alle kruisjes in rood-wit-blauw én oranje vakjes bij elkaar op.

Tel daar alle **lege** gele en lichtblauwe vakjes bij op.

Heb je 15 punten of meer? Misschien is woningdelen dan iets voor jou!

Meer weten over kamerverhuur? Kijk op onze website en meld je aan voor de informatieavond.

Vrienden met Aandacht

Zoek je als bedrijf een goed doel om de steunen? Denk dan eens aan Kamers met Aandacht.

Naast een zakelijke donatie kunnen bedrijven, organisaties en bijvoorbeeld sportverenigingen Kamers met Aandacht ook sponsoren door het leveren van diensten en/of goederen. Denk bijvoorbeeld aan de inrichting van een Huis met Aandacht, een bedankje voor onze hospita's of het plaatsen van een kitchenette.

Door onze ANBI-status is het extra interessant om Vrienden van Kamers met Aandacht te worden. Ook vanuit Social Return oogpunt is samenwerken met onze stichting een goed idee. Wij bespreken graag samen met jou de mogelijkheden.

Wil je ook helpen? Stuur een mailtje naar info@kamersmetaandacht.nl

Wij mochten de afgelopen jaren rekenen op de steun van vele partijen, kleine en grote bijdragen, zowel fysiek als in geld.

**Kamers
met
Aandacht**

Volg je hart, vul je huis

Met een beetje aandacht help je een jongere vooruit.
Verhuur een Kamer met Aandacht.

kamersmetaandacht.nl